

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiæ, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1657

§. 31. Quid Parocho agendum Pestis tempore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

libro quarto suæ historiæ tam admiranda & plena zelo animarum de sanctissimo illo Antistite commémorat, ut ea legere vel audire solum, acutissimum fane calcar sit, ad Parochos, peste grassante, ritè excitandos atque in officio suo continendos.

Plane ergo sibi persuasum pastores habent, si illo unquam tempore, illo maximè pastoris officium sibi incumbere, ut animam suam ponant pro ovibus suis: memores se, fugiendo eas, deferere non posse, nisi mercenarii esse, & peccatum mortale committere velint.

Ecquis autem obsecro, ea ipsa occasione metu mortis aufugiat, aut mortis periculum formidet? cum in singulare Dei cœli protectione Curatos commorari, dubium non sit; & si tandem eorum quemquam mori (quod semel necesse est) contingat, Martyrem fieri constet Ecclesiæ suffragio. Certe sanctos illos Presbyteros, Diaconos, aliosque plurimos Christianos, qui sub Valeriano Imperatore Alexandriæ peste horrendissima sœviente, morbo laborantibus ministrando mortem libentissime oppetierunt, S. Dionysius ibidem Episcopus, nec non & Romana Ecclesia pridie Kalend. Martii quotannis Martyrum triumpho concelebrat; Et in præfata Mediolanensis pestis clade, qua decem & septem milia hominum obiisse scribuntur, in tanto Parochorum & Sacerdotum numero, tres tantum ex iis, qui officium erga ægrotos non deseruerunt, defuncti sunt: Sed eorum nemo prorsus morbum ex sacris officiis, quæ infirmis tribuebat contraxit. Felices igitur qui ejusmodi periculis temporibus, prater communem hominum sortem, vel peculiari Angelorum præsidio custodiuntur, vel si tandem eis mori accidat, abique Tyranni crudelitate, sine equaleis, sine ignibus, sine bestiis, omnique alia cruciatuum asperitate, martyrii palmam suavissima quasi morte consequi possunt.

§. 31.

Quid Parocco agendum Pestis tempore.

Suspitione pestis existente, vel ea locum Setiam aliquem invadente, Parochus, 1. Populos suos pro concione fortiter animet, omnem ab eorum animis timorem propellendo. 2. Totis conetur viribus ut omnes ad confessionem & sacræ Eucharistiae sumptuinem inducat, 3. ad placandum iram Dei, & avertendum flagellum præsentis necessitatis, alias distinctis diebus processiones: Item orationem quadraginta horarum: Conventus in Ecclesiam quotidanos (dummodo locum pestilentia nondum invaserit, alias enim Processiones & conventus isti perniciosi essent, & cavendi) nec non & alia pietatis exercitia,

pro occasione & captu populi instituat. 4. Lejunia certis quibusdam diebus indicat. 5. Eleemosynas, & alia tam spiritualia, quam corporalia misericordiae operæ indigentibus exhiberi, ac fieri curerit.

Quosvis de rebus suis & testamento disponere, ac miserorum recordari moneat. 7. Progrediente morbi calamitate, Vota S. Sebastiani per populum fieri, urgeat: Voto se etiam ad festa Ecclesiæ rite servanda, ad chorreas, seu alias loci consuetas levitates abrogandas, & ad similia adstringere possit. 8. A peccatis eosdem seriò & continuò revocet: ad virtutes & usum sacramentorum impellat. 9. Nihil intermitat quod ad populi salutem, conscientiarum securitatem, reconciliandum Deum, præsentemque necessitatem sublevandam expedire, ei videbitur.

Sacramenta Ecclesia pie petentibus administrare, sed absque ambagibus, quam potest brevissimè, non formidet: imo baptismum, poenitentiam, Eucharistiam denegare haud potest cuiquam legitimè non impedito; extremam verò unctionem, (cujus administratione cæteris periculosior est) si conferre alicui lubens voluerit; non enim tenetur; in ea, præter sacras unctiones, reliqua omnia poterit omittere.

§. 32.

Preservativa adversus pestem.

IN quibusvis autem sacris functionibus, sacramentorum collationibus, sive aliis actionibus suis, pestis tempore Parochus sequentia puncta observet quam diligenter. 1. Ab omni hominum, ac præfertim ægrotorum, rerumque ad eos pertinentium contactu sedulo abstineat, iis solum tactibus exceptis, quos ex officio sacrarum administrationum adhibere debet. 2. In vestibus idem plane attendat, ne suæ aliorum vestes quomodolibet attingant. 3. In audiendis confessionibus, aliisque ægrotorum colloquitionibus, quantum fieri potest, inter se & ipsum ægrotum, ignem seu prunas, superpositis granis, vel ligno juniperi, aut alia re odorifera, intermedias ponit faciat, ut ea quæ in aëre est tabes absumatur. Si ignis haberi nequit, saltē aliquo ab invicem intervallo colloquentes distent: confessionesque sic, sed clauso ostio excipiuntur. 4. Vbique caveat ne contra ægroti anhelitum vultu suo ex adverso confundat, sed eum semper cautè declinet. 5. Post singula sacra ministeria digitos accet, vel cerei accensi flamma perpurget. 6. In exequis Defunctorum ipsum funus, si quod comitari opus fuerit, longiori intervallo præcedat. 7. Semper aliquod aromatis genus fortè odorem spirantis in ore teneat. 8. Spongiam aceto imbutam, ac pilæ ligneæ per-